

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar ES līgumu noteikumiem par brīvības veikt uzņēmējdarbību principu (LESD 49. pants), vienlīdzīgas attieksmes principu (LESD 54. pants) un kapitāla brīvas aprites principu (LESD 56. pants (*sic.*)) ir saderīgs Ungārijas tiesību aktos paredzētais Ungārijā rezidējoša dividenžu saņēmēja atbrīvojums no dividenžu nodokļa, ja

a) nerezidents dividenžu saņēmējs no dividenžu nodokļa ir atbrīvots vienīgi tad, ja tas atbilst noteiktiem likumā paredzētiem nosacījumiem, proti, ja tā līdzdalība (akciju gadījumā — tā vārda akcijās esošā daļa) rezidentes sabiedrības statūtkapitālā dividenžu izmaksāšanas (piešķiršanas) brīdī pastāvīgi ir bijusi vismaz 20 % apmērā, ja pastāvīgā līdzdalība 20 % apmērā ir bijusi mazāk nekā divus gadus pēc kārtas, dividendes izmaksāšanai sabiedrībai nav pienākuma ieturēt dividenžu nodokli un dividendes saņemšanai sabiedrībai vai nenaudas piešķirumu gadījumā tos piešķiršanai sabiedrībai nav pienākuma maksāt minēto nodokli, iesniedzot savu nodokļu deklarāciju, ja nodokļa samaksu ir garantējusi kāda cita persona vai dividenžu izmaksātāja;

b) turklāt gadījumā, ja nerezidents dividenžu saņēmējs neatbilst nosacījumiem, kas valsts tiesību aktos izvirzīti, lai saņemtu atbrīvojumu no nodokļa, vai nu tāpēc, ka tā līdzdalība (akciju gadījumā — tā vārda akcijās esošā daļa) rezidentes sabiedrības statūtkapitālā dividenžu izmaksāšanas (piešķiršanas) brīdī ir mazāka par minimālo likumā prasīto 20 % robežvērtību, vai arī tāpēc, ka tam šī procentuālā daļa nav pastāvīgi bijusi vismaz divus gadus pēc kārtas, vai arī ja gadījumā, kad pastāvīgā līdzdalība 20 % apmērā ir bijusi mazāk nekā divus gadus pēc kārtas, nodokļa samaksu nav garantējusi kāda trešā persona vai dividenžu izmaksātāja?

2) Vai uz 1. b) jautājumu būtu jāatbild kā citādi, ja tiktu ņemts vērā — proti, vai šo atbildi vispār un cik lielā mērā ietekmētu — apstākļi, ka

a) saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem rezidents dividenžu saņēmējs ir atbrīvots no dividenžu nodokļa, turpretim nerezidenta dividenžu saņēmēja nodokļu nasta ir atkarīga no tā, vai tam būtu piemērojama (Padomes 1990. gada 23. jūlija) Direktīva (90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem) vai (Budapeštā 1990. gada 15. janvārī Ungārijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes noslēgtā) Konvencija (par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitālnodokļiem);

b) saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem rezidents dividenžu saņēmējs ir atbrīvots no dividenžu nodokļa, turpretim nerezidents dividenžu saņēmējs atkarībā no savas valsts

tiesībās noteiktā vai nu drīkst minēto nodokli atskaitīt no kādiem saviem valsts nodokļiem, vai arī tam galu galā tas jāsedz?

3) Vai valsts nodokļu administrācija drīkst, atsaucoties uz LESD 65. panta 1. punktu (bijušais EKL 58. panta 1. punkts) un bijušo EKL 220. pantu, pēc savas ierosmes nepiemērot Kopienas tiesības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 20. martā iesniedza Rechtbank Middelburg (Nīderlande) — Y.S./Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Lieta C-141/12)

(2012/C 157/04)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Middelburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Y.S.

Atbildētājs: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai dati, kas lēmuma projektā ir ietverti par attiecīgo personu un attiecas uz šo personu, ir personas dati Direktīvas 95/46 (¹) 2. panta a) punkta izpratnē?

2) Vai lēmuma projektā ietvertā juridiskā analīze ir personas dati iepriekš minētās tiesību normas izpratnē?

3) Vai, ja Tiesa apstiprinātu, ka iepriekš aprakstītie dati ir personas dati, apstrādātājam, attiecīgi, iestādei atbilstoši Direktīvas 95/46 12. pantam un ES hartas (²) 8. panta 2. punktam ir jāsniedz piekļuve šiem personas datiem?

4) Vai attiecīgā persona šajā sakarā var tieši atsaukties arī uz ES hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un, ja tas tā ir, vai šīs normas teksts "ievērojot (lēmuma pieņemšanas) konfidencialitātes (...) likumīgas aizsardzības apsvērumus" ir interpretējams tādējādi, ka šā iemesla dēļ var atteikties piekļuvi lēmuma projektam?

- 5) Vai apstrādātājam, attiecīgi, iestādei gadījumā, kad attiecīgā persona lūdz piešķirt tai piekļuvi lēmuma projektam, ir šai personai jāizsniedz minētā dokumenta kopiju, lai būtu īstenotas piekļuves tiesības?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).
(²) Eiropas Savienības Pamattiesību harta (OV 2000, C 364, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 26. martā — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-146/12)

(2012/C 157/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch un G. Braun)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav pieņēmusi vai katrā ziņā paziņojusi Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvas 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (¹) 1. pantu, 2. pantu, 4. panta 2. punktu, 5. panta 2., 5., 6. un 8. punktu, 6. panta 1., 2., 3., 9. un 10. punktu, 7., 8. un 9. pantu, 11. panta 4. un 5. punktu, 12. pantu, 13. panta 5. punktu, 15., 16. un 17. pantu, 18. panta 1., 2., 4. un 5. punktu, 19. panta 3. punktu, 20.-27. pantu, 28. panta 4. un 6. punktu, 32.-35. pantu, kā arī I-IX pielikumu;

— saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai kavējuma naudu EUR 215 409,6 dienā par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par transponēšanas pasākumiem, kura ir maksājama Eiropas Savienības pašas resursu kontā;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2010. gada 19. jūlijā.

(¹) OV L 191, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. martā iesniedza Högsta domstolen (Zviedrija) — Eva-Marie Brännström un Rune Brännström/Ryanair Holdings plc

(Lieta C-150/12)

(2012/C 157/06)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eva-Marie Brännström un Rune Brännström

Atbildētājs: Ryanair Holdings plc

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gaisa pārvadātāja atbildība par zaudējumiem, kas radušies kavējuma Monreālas konvencijas 19. panta izpratnē dēļ, ietver arī gadījumus, kad pasažieru ierašanās galamērķī ir aizkavējusies lidojuma neveikšanas dēļ? Vai kāda nozīme ir tam, kādā posmā lidojums ir ticis atcelts, piemēram, pēc pieteikšanās?

- 2) Vai lidostā pastāvoša tehniska problēma, kuras dēļ — atsevišķi vai kopā ar laika apstākļiem — nav bijis iespējams veikt nolaišanos, var tikt atzīta par “ārkārtēju apstākli” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē? Vai, izvērtējot to, kas ir atzīstams par šādu apstākli, nozīme var būt tam, ka lidsabiedrībai jau iepriekš bija zināms par šo tehnisko problēmu?

- 3) Ja atbilde uz otrā jautājuma pirmo daļu ir apstiprinoša, kādi pasākumi lidsabiedrībai ir jāveic, lai tai neiestātos pienākums samaksāt kompensāciju atbilstoši regulas 5. panta 3. punktam?

— vai var prasīt — un, ja jā, tad ar kādiem nosacījumiem un kādā apmērā —, lai lidsabiedrības rīcībā būtu papildu resursi, piemēram, gaisa kuģi vai apkalpe, kas būtu gatava veikt lidojumu, kurš pretējā gadījumā būtu bijis jāatceļ, vai lai veiktu lidojumu atceltā lidojuma vietā?

— vai no lidsabiedrības var prasīt piedāvāt pasažieriem maršruta maiņu atbilstoši regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam? Kādi pienākumi šādā gadījumā pastāv, piemēram, attiecībā uz izlidošanas laiku un vērsanos pie citiem pārvadātājiem?